

บทที่ 1

บทนำ

(Introduction)

What Is a Novel

เมื่อกล่าวถึงคำว่า “Novel” แต่ละคนจะให้ความคิดเห็นต่าง ๆ กัน แล้วแต่ประสบการณ์ที่มีในด้านวรรณคดี มีบุคคลเป็นจำนวนมากที่เคยอ่าน “Novel” มาแล้ว และเมื่อตั้งคำถามว่า “What is a novel?” มีน้อยคนนักที่จะตอบคำถามนี้ได้ บางคนตอบว่า “a novel is a novel” ซึ่งเป็นคำตอบแบบกำปั้นทุบดิน และไม่ได้ให้ความกระจ่างอะไรขึ้นมาเลย แต่บางคนก็ให้คำตอบที่น่าสนใจขึ้นมาบ้าง คือ “a novel tells a story” คำตอบนี้ทำให้พอสรุปได้ว่า ลักษณะสำคัญประการหนึ่งของ novel ก็คือ story-telling aspect

Mr.Abel Chevalley ได้ให้คำจำกัดความของ novel ในแง่วิชาการว่าเป็น “a fiction in prose of a certain extent” จากคำจำกัดความนี้ทำให้ทราบลักษณะสำคัญประการหนึ่งของ novel คือจะต้องเขียนในแบบร้อยแก้ว จะต้องมีความยาวพอประมาณ ซึ่งมีนักวิชาการบางคนกำหนดไว้ว่า ต้องไม่ต่ำกว่า ๕๐,๐๐๐ คำ และจะต้องมีลักษณะเป็น fiction ซึ่งหมายถึงงานเขียนที่สร้างขึ้นจากจินตนาการโดยมีจุดประสงค์เพื่อจะทำให้เกิดความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน และงานเขียนนั้นจะต้องเป็นที่น่าสนใจด้วย

E.M.Foster ได้ให้ความเห็นว่า novel ก็คือ “a narrative of events arranged in their time sequence” ซึ่งหมายความว่า ใน novel จะต้องมีการเกิดเหตุการณ์ขึ้น และการเล่าต้องเรียงลำดับตามเวลาในการเกิดขึ้นด้วย นอกจากนี้นักเขียนยังจะต้องทำให้เรื่องน่าสนใจด้วย เพื่อกระตุ้นให้ผู้อ่านอยากทราบว่าเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นต่อไป

Louis MacNiece ได้กล่าวถึง novel ว่าเป็น “the expression in terms of characters and story, of what the novelist has discovered about life in the course of living it” จากคำจำกัดความนี้ทำให้ทราบว่า ใน novel จะต้องมีส่วนตัวละคร และมีการเล่าเรื่องที่นักเขียนได้ประสบมาด้วยตนเอง โดยนักเขียนจะเปิดเผยให้ทราบความจริงของชีวิตที่ตนได้พบเห็นมา ด้วยการสมมุติเค้าโครงเรื่องและตัวละครขึ้นมา เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์เหล่านั้นต่อผู้อ่าน

จากคำจำกัดความต่าง ๆ ข้างต้น ทำให้พอจะสรุปลักษณะของ novel ได้ดังนี้คือ เป็นการเล่าเรื่องที่เกิดจากจินตนาการในเชิงร้อยแก้วเกี่ยวกับชีวิตบุคคลที่สมมุติขึ้น บุคคลเหล่านั้นอาจจะมีลักษณะคงเดิม หรือมีการเปลี่ยนแปลงบ้างขณะมีเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้น ซึ่งจะต้องกินเวลานาน

พอสวมคร บางทีอาจจะชั่วชีวิตคน ๆ หนึ่ง (any extended fictional prose narrative dealing with the lives of imaginary people who may remain static or developed during process of events or actions which cover a certain period of time or may be a life – long experience)

What Is the Meaning of Novel

คำว่า “novel” มีวิวัฒนาการมาจากคำภาษาละตินว่า “novellus” ที่มีความหมายว่า “new ; of recent origin or introduction ; not ancient” ซึ่งในราวปลายศตวรรษที่ ๑๓ ได้มีผู้ขอยืมคำศัพท์นี้ไปในในภาษาอิตาเลียนว่า “novella” ซึ่งแปลว่า “a little new thing” เพื่อใช้เรียกงานเขียนประเภทหนึ่งที่เพิ่งมีผู้เริ่มเขียนในสมัยนั้น และมีลักษณะเป็น “a short, compact and realistic tale” สาเหตุที่ต้องมีการตั้งชื่องานเขียนประเภทนี้ขึ้นมาใหม่ เพราะในระยะนั้นได้มีนักเขียนชาวอิตาเลียนคนหนึ่งคิดแต่งเรื่องแบบใหม่ขึ้น โดยสร้างเนื้อเรื่องให้คล้ายคลึงกับชีวิตความเป็นอยู่ของคนจริง ๆ เช่น เรื่อง Decameron ของ Boccaccio งานเขียนแบบใหม่นี้มีลักษณะผิดแปลกไปกับการเขียนแบบเดิมโดยสิ้นเชิง เพราะงานเขียนแบบเดิมล้วนแต่มีต้นตอมาจากนิทานที่เคยเล่าสืบกันมาทั้งนั้น และมีเนื้อหาสาระซ้ำกัน จะต่างกันแต่สำนวนการเขียนเท่านั้น

ต่อมานักเขียนชาวอังกฤษมีความสนใจงานเขียนประเภทนี้จึงได้แปลผลงานทำนองนี้จากภาษาอิตาเลียนมาเป็นภาษาของตน ปรากฏว่ามีผู้นิยมอ่านกันมาก นักเขียนอังกฤษจึงเริ่มผลิตผลงานในลักษณะนี้บ้าง และได้้นำคำว่า “novella” มาดัดแปลงเป็น “novel” ที่มีความหมายว่า “a new kind of fictional prose” ซึ่งหมายถึงงานประพันธ์แบบร้อยแก้วประเภทใหม่ เดิมในอังกฤษงานเขียนแบบร้อยแก้วส่วนใหญ่จะนิยมเขียนเป็น essay, biography หรือ diary หากเขียนเป็นเรื่องอ่านเล่นสนุกก็จะเป็นไปในรูปนิทานโบราณ หรือนิทานแทรกคำสอนศีลธรรมจรรยา แต่งานเขียนแบบ “novel” นี้หมายถึงงานเขียนแบบร้อยแก้วที่แต่งโครงเรื่องขึ้นใหม่ และมุ่งจะให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน มากกว่าให้บทเรียนทางศีลธรรมจรรยา

สำหรับในภาษาไทยเรียกงานประพันธ์ประเภทนี้ว่า “นวนิยาย” ซึ่งมาจากคำว่า “นว” ที่แปลว่า “ใหม่” และ “นิยาย” ที่แปลว่า “นิทาน” หรือเรื่องที่เล่ากันมา

สำหรับงานเขียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับ novel มากก็คือ “romance” เนื่องจากงานเขียนทั้งสองชนิด เน้นการให้ความเพลิดเพลินกับผู้อ่านเป็นสำคัญ แต่งานเขียนทั้งสองชนิดนี้ต่างกันด้านเนื้อหาสาระ กล่าวคือ romance เป็นงานประพันธ์ที่กำเนิดใน Middle ages มีลักษณะเป็น “the invented narrative of love and adventure” ฉะนั้นจึงมีกล่าวถึงเหตุการณ์มหัศจรรย์ การผจญภัยที่ตื่นเต้น ความรักในหญิงงาม การต่อสู้เพื่อรักษาความเป็นธรรมในสังคม เป็นต้น เนื้อเรื่องส่วนใหญ่จะนำมาจากเรื่องปรัมปราที่เล่าสืบกันมา (legend) แต่การดำเนินเรื่องมักไม่กระชับ

ส่วนมากจะเล่าเหตุการณ์เป็นตอน ๆ ไม่คำนึงถึงความต่อเนื่องกันนัก (episodic events) ส่วน novel หมายถึง “a long narrative in prose” เนื้อเรื่องส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับสังคมชั้นกลาง หรือ การดำเนินชีวิตของคนธรรมดาสามัญ เช่น การเดินทาง การทำมาหากิน ความรักและการแต่งงาน ความทะเยอทะยานในชีวิต เป็นต้น นอกจากนี้ ในการสร้างตัวละครและการบรรยายเหตุการณ์ต่าง ๆ นักเขียนจะพยายามทำให้ผู้อ่านมีความรู้สึกว่เรื่องที่เล่านั้นอาจเป็นเรื่องจริงได้

ในสมัยต่อมาจนถึงปัจจุบัน “novel” หมายถึงงานเขียนที่แต่งขึ้นเพื่อเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตและประสบการณ์ของมนุษย์ในแง่มุมต่าง ๆ (image of life-experience) โดยแต่ละเรื่องจะมีเนื้อหาสาระแตกต่างกันไปตามความสนใจและจุดมุ่งหมายของนักเขียนแต่ละคน เช่น **Maggie** ของ Stephen Crane เป็นเรื่องของแหล่งสลัมในนิวยอร์ก **Prisoner of Zenda** ของ Anthony Hope เป็นเรื่องในราชสำนัก **Sister Carrie** ของ Theodore Dreiser เกี่ยวกับการดำรงชีวิตในสังคมเมืองใหญ่ ๆ ของอเมริกา **Brave New World** ของ Aldous Huxley และ **1984** ของ Orwell เป็นจินตนาการเกี่ยวกับสภาพสังคมในอนาคต **Lord of the Flies** ของ William Golding เกี่ยวกับการวิเคราะห์จิตใจมนุษย์

จากตัวอย่างต่าง ๆ ข้างต้นจะเห็นได้ว่า “นวนิยาย” เสนอเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ในแง่มุมต่าง ๆ สำหรับวิธีการเขียนนั้น นักเขียนบางคนอาจจะเขียนด้วยวิธีง่าย ๆ ตรงไปตรงมา เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ง่าย เช่น **Tom Jones** ของ Henry Fielding แต่นักเขียนบางคนก็อาจใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ เพื่อแสดงความคิดและปรัชญาอันลึกซึ้งที่แฝงในเนื้อเรื่อง เช่น **Moby Dick** ของ Herman Melville นักเขียนแต่ละคนมีวิธีการต่าง ๆ ที่จะทำให้เรื่องของตนน่าสนใจ แม้นักเขียนบางคนจะมีความสนใจในเนื้อหาหรือประสบการณ์ชีวิตแบบเดียวกัน แต่อาจผลิตผลงานออกมาแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้เพราะให้รายละเอียดในเนื้อเรื่องผิดกัน หรือวางโครงสร้างแตกต่างกัน ซึ่งจะได้กล่าวถึงรายละเอียดในบทต่อไป

Why Should We Study Novel

ก่อนที่จะตอบคำถามข้อนี้ ขอให้ทุกคนหันมาพิจารณาลักษณะอุปนิสัยของแต่ละคน ทุกคนจะพบว่ามีสิ่งหนึ่งที่เหมือนกันนั่นก็คือ ความอยากรู้อยากเห็นในทุกสิ่งทุกอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ซึ่งคุณสมบัติที่สำคัญประการนี้ได้ทำให้วิทยาการต่าง ๆ เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว เพราะมนุษย์มีความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งที่ตนไม่ทราบ ทำให้มีการค้นคว้าในวิชาการแขนงต่าง ๆ เพื่อสนองตอบความอยากรู้อยากเห็นของตน เมื่อหันกลับมาพิจารณาถึงคำถามข้างต้นอีกครั้งหนึ่ง ก็อาจจะตอบคำถามนี้ได้อย่างง่าย ๆ ว่า เราอ่าน “novel” ก็เพราะอยากรู้อยากเห็นเรื่องราวในนั้น เมื่อเราอ่าน “novel: แต่ละเรื่องจบลง และได้ทราบเรื่องราวทุกอย่างแล้ว หลังจากที่เรารู้คำตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นของเรา

แล้วยังมีสิ่งอื่นหรือไม่ที่เราได้รับนอกเหนือจากนั้น สิ่งสำคัญที่น่าสนใจนอกเหนือจากการตอบสนองความต้องการภายในจิตใจของเรา ก็คือประโยชน์ที่เราได้รับจากการอ่าน “novel”

๑. ความเพลิดเพลิน (Novel as a Source of Entertainment)

นอกจากการตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นว่า เรื่องราวเป็นอย่างไรในขณะที่อ่านไป ผู้อ่านจะได้รับความเพลิดเพลิน ความสนุกสนานในการติดตามเนื้อเรื่องด้วย ถ้าหากเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องตลกเบาสมอง หรือสดชื่นรื่นเริง ผู้อ่านก็จะได้รับความสุขสดชื่นรื่นรมย์และได้มีโอกาสผ่อนคลายความตึงเครียด หรือความเหนื่อยอ่อนที่ได้รับจากภารกิจประจำวันถ้าหากเป็นเรื่องผจญภัย ผู้อ่านก็จะได้รับความตื่นเต้น เช่นเดียวกับได้เข้าไปร่วมเหตุการณ์นั้นด้วย นับเป็นการสนองตอบความต้องการ การผจญภัยของเรา โดยที่ผู้อ่านไม่จำเป็นต้องไปประสบด้วยตนเอง ผู้อ่านสามารถนั่งอ่านหนังสือสบายอยู่กับบ้าน และปล่อยตัวให้เพลิดเพลินไปกับการผจญภัยนั้น ๆ โดยไม่ต้องเสี่ยงภัยอันตรายใด ๆ เลย เช่นจาก **Treasure Island** ของ Robert Louis Stevenson ผู้อ่านจะได้เพลิดเพลินกับการเดินทางผจญภัยไปค้นหาสมบัติบนเกาะกลางมหาสมุทร **The Murders in the Rue Morgue** ของ Edgar Allan Poe บรรยายถึงเหตุการณ์ลึกลับตื่นเต้นและการคลี่คลายปมปัญหาของคดีฆาตกรรมของนักสืบในเรื่อง

๒. ความรู้ความกระจ่างเกี่ยวกับอดีต (Novel as a Mirror of the Age)

โดยเหตุที่สังคมมนุษย์ไม่เคยอยู่นิ่งแต่จะเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ฉะนั้นเราจึงไม่อาจทราบได้ว่า สภาพของสังคมมีลักษณะเป็นเช่นไร ถ้าจะดูจากสังคมของเราปัจจุบันเป็นตัวอย่างจริงอยู่ที่ว่าสภาพบางอย่างของสังคมปัจจุบันอาจจะคล้ายคลึงกับในอดีต แต่ก็คงเป็นเพียงส่วนน้อย การอ่านหนังสือที่เขียนในอดีต ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้เราได้เรียนรู้ถึงสภาพความเป็นจริงในอดีต เช่น ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมและประเพณีนิยม ลักษณะเด่นประจำสมัย ปัญหาความขัดแย้งในด้านต่าง ๆ การดำรงชีวิตการแต่งกาย ภาษาพูด เป็นต้น ตัวอย่างเช่น **The Scarlet Letter** ของ Nathaniel Hawthorne บรรยายถึงสภาพชีวิตใน Puritan Society ที่มีกฎเกณฑ์เข้มงวด **A Tale of Two Cities** ของ Charles Dickens บรรยายสภาพชีวิตอันลำเค็ญสมัยปฏิวัติในฝรั่งเศส **Ivanhoe** ของ Sir Walter Scott เป็นภาพชีวิตอัศวินในมัธยมสมัย

๓. ความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติของมนุษย์ (Novel as a Source of Understanding Human Nature)

ดังได้กล่าวมาแล้วว่า นวนิยายเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ในแง่มุมต่าง ๆ ตั้งแต่สังคมคนยากจนไปถึงสังคมราชสำนัก สังคมดั้งเดิมในป่าดงดิบไปจนถึงสังคมที่สลับซับซ้อนในเมือง

ใหญ่ ๆ บางเรื่องเล่าถึงชีวิตคนธรรมดา บางเรื่องก็พยายามวิเคราะห์ถึงสิ่งที่ซ่อนอยู่ภายในจิตใจของมนุษย์ ฉะนั้นการอ่านนวนิยายก็ทำให้ผู้อ่านได้รับทราบประสบการณ์ชีวิตมนุษย์ในรูปแบบต่าง ๆ ได้รับทราบลักษณะอุปนิสัยของบุคคลประเภทต่าง ๆ สาเหตุที่เขาประพฤติปฏิบัติตัวแบบนั้น ตลอดจนได้เรียนรู้ถึงสภาพความเป็นอยู่ในสังคมเหล่านั้นด้วย บางครั้งประสบการณ์ที่เราเรียนรู้จากนวนิยายเป็นสิ่งที่เราไม่สามารถจะพบเห็นได้ในชีวิตจริง เนื่องจากในชีวิตจริงเรามีประสบการณ์ในวงจำกัดเท่านั้น แต่จากนวนิยายเราจะได้มีโอกาสเรียนรู้ถึงความเป็นอยู่ของบุคคลและสภาพสังคมเกือบทุกประเภท ในส่วนต่าง ๆ ของโลก เช่น **Lord of the Flies** ของ William Golding เป็นการตีความเพื่อการอยู่รอดของเด็กกลุ่มหนึ่งเมื่อเครื่องบินที่โดยสารมาเกิดอุบัติเหตุบนเกาะกลางมหาสมุทร เรื่องนี้จะสะท้อนให้เห็นธาตุแท้ของมนุษย์เรา เมื่อต้องใช้ชีวิตอยู่โดยลำพัง ห่างจากสังคมที่เต็มไปด้วยกฎเกณฑ์ **The Red Badge of Courage** ของ Stephen Crane เป็นฉากสงครามแห่งหนึ่ง มีการบรรยายภาวะความขัดแย้งภายในจิตใจตัวละคร

๔. ความเห็นอกเห็นใจในเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน (Novel as a Source of Enlarging Human Sympathy)

นอกจากนวนิยายจะพยายามเสนอชีวิตมนุษย์ในแง่มุมต่าง ๆ แล้ว นวนิยายยังพยายามแสดงให้เห็นปัญหาต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตและความเป็นจริงต่าง ๆ ที่นักเขียนได้ประสบพบเห็นมา นวนิยายบางเรื่องจะเขียนเกี่ยวกับการต่อสู้ระหว่างบุคคลเพื่อช่วงชิงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บางเรื่องเกี่ยวกับการต่อสู้ของบุคคลในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เช่น ในฐานะราษฎรธรรมดาคนหนึ่ง ในฐานะผู้นำของกลุ่มการเมือง หรือในฐานะประมุขของรัฐ ในแง่นี้นวนิยายจะเปิดเผยให้ทราบถึงลักษณะอุปนิสัยของบุคคลและความสัมพันธ์ที่มีต่อสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นบุคคลด้วยกัน สังคม วัฒนธรรม ความเชื่อถือ หรือศาสนา ปัญหาที่เกิดขึ้นอาจจะเกิดมาจากสิ่งแวดล้อมภายนอก หรืออาจจะเกิดจากภายในจิตใจของตนเองก็ได้ ขณะที่ผู้อ่านได้ติดตามเนื้อเรื่องไป ผู้อ่านจะเกิดความสงสารและเห็นอกเห็นใจตัวละครภายในเรื่อง หากผู้อ่านเข้าใจสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น และลองวาดภาพว่า หากต้องประสบปัญหาเช่นนั้น หรือตกอยู่ในฐานะเดียวกับตัวละครผู้นั้นแล้ว จะมีความรู้สึกเช่นไร จากการที่เราได้เรียนรู้และรับทราบปัญหาความทุกข์ยากของมนุษย์ในรูปแบบต่าง ๆ นอกจากจะทำให้เกิดความสงสารและเห็นอกเห็นใจแล้ว ยังจะทำให้เรามีกำลังใจดีขึ้นที่จะต่อสู้กับอุปสรรคในชีวิตจริง เมื่อพบว่ายังมีบุคคลอื่น ๆ ที่ลำบากกว่าเรามาก พร้อมกันนั้นเราจะมีความรู้สึกเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนมนุษย์เพิ่มมากขึ้นด้วย เช่น **Uncle Tom's Cabin** ของ Harriet Beecher Stowe บรรยายถึงชีวิตที่ต้องทารุณคดีของทาสชาวนิโกรในอเมริกา **Maggie** ของ Stephen Crane บรรยายถึงชะตาชีวิตของเด็กสาวคนหนึ่งที่เกิดเติบโตในแหล่งสลัมของ New York **Of Mice and Men** ของ John Steinbeck เป็นภาพชีวิตการต่อสู้และความฝันของกรรมกรหาเช้ากินค่ำ